

לפני 25 שנה

נזעמת, והוא הודיע: „אמסור הצהרות על מה שארצה ולמי שארצה.“ במקביל כחר לצאת לחופשה ארוכה לטבריה.

מדור „תיאטרון“ של השבועון, השבוע לפני 25 שנים, הוא כמיסגרת כתבת-שער, את סיפורי-חיהיו של שתי שחקניות התיאטרון „הקאמרי“, חנה מרון ואורנה פורת, לרגל הופעתן במחזהו של ג'ורג' ברנארד שו „יוהאנה הקדושה“. כתבה מצולמת הביאה את קרב האיגרוף המתק של העשור בין אשר בירנבלום מבית"ר, שהפיל לקרשים את ישראל מקלר מהפועל.

כשער הגיליון: פוטומונטאז' של כוכבות התיאטרון הקאמרי, חנה מרון ואורנה פורת.

מישה סנה: „אם אני סוכן הקומאינפורם אז יגאל אלון הוא סוכן

האינטליג'נס * אבא אבן נגד בן-גוריון * במכות מקלר ופל

לעומת זאת הופיעו השבוע כמויות גדולות של עופות בתגיות.

הממשלה, שהבינה כי עליה לפצות את הלולנים על ההפסדים, שיחררה עופות אלה מכל פיקוח וקיצוב, והרשתה ללולנים לקבוע מחיר שנראה להם. זה הגיע ל-4 ל"י.

בשבוע שעבר היו קונים לרוב. המחיר היה זול מן המחיר בשוק השחרור עד כה (6 ל"י). אומנם רבים קיוו כי המחיר יירד, בימים הקרובים, ל-2 ל"י, אולם היתה זו אשלייה בלבד. ואם לא יוכל כל אחד לקנות כאוות נפשו התאבה, הרי גם זו לטובה: אם ישחטו הצירמיליון עופות, יספיק הדבר רק למנה חד-פעמית של שליש ק"ג לנפש. מיעוט של קונים יאפשר מנה גדולה יותר לאנשים שכיסס אינו נופל מקיבתם.

איגרוף

„רצח!“ חובבי האיגרוף בישראל שבאו במוצאי שבת לאולם הוירטרון ברמת-גן, כדי לחזות בתחרות האיגרוף הראשונה בהיסטוריה בין הפועל ובית"ר תל-אביב נוכחו, בסימום של המיפעל, לדעת כי לא היה הבדל גדול בין ההצגה שראו לבין הצגות הליצנים הנערצות מדי-ערב באותו אולם.

שישה מתוך שמונה זוגות המתאגרפים שהופיעו בירה דמו יותר לאנשי אגרוף מאשר לאנשי איגרוף, התנפלו על יריביו הם בשצף לא-מאופק, והוכיחו רמה נמוכה. מאופקים לא יותר היו מארגני התחרות.

שתי שחקניות התיאטרון הקאמרי, חנה מרון ואורנה פורת, שבהופעתן במחזהו של ג'ורג' ברנארד שו „יוהאנה הקדושה“ הצטרפו לשורה הראשונה של שחקניות התיאטרון בישראל.

צד השני היה משה סנה, שקיווה להיפטר סוף-סוף מאנשי לאחדות העבודה במיפול גה, ולהישאר לבדו עם מאיר יערי וחברי ריו לשיחת-רעים ועריכת-השבוע.

עמדתו של סנה השתפרה במידה ניכרת. אמר מי שהיה ראש המיפקדה הארצית של ההגנה על מי שהיה מפקד הירוקומאינפורם, אז יגאל אלון הוא סוכן האינטליג'נס!

מזונות

לולנים רבים מצאו תרופה פשוטה למצב (ולתרנגולות): הם קנו לחם טוב, והאכילו בו את העופות.

העופות השמיעו קוקוריקו של שביעות רצון. פחות מרוצה היתה הממשלה. בצפון הארץ היא הטילה קיצוב בלתי-רישמי על הלחם, וריתקה את כל החנוונים למאפיה אחת ויחידה ואסרה עליה להגדיל את הכמות הרגילה שקיבלו החנוונים. בצורה זו ביקשה הממשלה למנוע את הסתננות הלחם למקורי התרנגולות.

הלולנים הסיקו את המסקנות, והחליטו לשחוט הצירמיליון עופות. מאחר שגם בישראל אין תרנגולת מתה מטילה, יש לצפות לירידה ניכרת באספקת הביצים.

העם

מחיר הבתולין

„בתולה — כתובתה מאתים (100) ואל-מנה — מנה (מאה)“ אמר הדין. עד כה היו נוהגים הרבנים לרשום בהתאם לכך בכתובת הבתולה הנישאת לגבר 50 ל"י, עם פחת מתאים לאלמנה. בעדינות רבה התעלמו הרבנים מקיומו של סוג שלישי, שאינו שייך לשני הסוגים הנ"ל.

השבוע הודיע הדור המפא"יי על הכוור, נה להעלות את מחיר הבתולין בכתובה, בהתאם לרוח הזמן, ל-100 ל"י.

היתה זו גולת-ההכותרת של מאורעות השבוע — העלייה הכללית של המחיר, רים, החל משחת-טלפון לקביעת פגישה עם בחורה וכלה בהוצאות המישפט לאיר שור הגירושין ממנה. עליית מחירם הרישמי של הבתולין היתה סמל מושלם לתהליך זה: לא-כל-כך מבחינת הבתולין, כמו מבחינת המחיר.

מפלגות

עוד קנה-קש קטן

מאז יום היוולדה אפשר היה להשוות את מפ"ם לגמל בעל שתי דבשות. הפרש היה צר מן להיות מוכן להיטלטל לפנים ולאחור בין הקיבוץ הארצי לבין הקיבוץ המאוחד, בין מחנה לאומני מאד לבין מחנה שראה עצמו חלק בלתי-נפרד מן מחנה המהפכה הקומוניסטית. רכיבה זו לא היתה לפי טעמו של כל אחד, אך לעומת זאת היה הרויב יכול לסמוך על כושר-ההתמדה האגדי של החיה.

מאז יומו הראשון הועמסה מעמסה רבה על גבו של גמל זה. מאות פעמים היה נדמה כי הנה הגיע תורו של הקש האחרון המפורסם, זה העתידי לשבור את הגב. אולם הגב הוכיח עצמו מוצק ביותר, המיטען כבד והלך, ואילו הגמל הוסיף לחיות בשקט מן המזון המצטבר בגופו.

סופי בהחלט? השבוע היה נדמה, למרות כל זה, כאילו נתגלה הקש הסופי בהחלט. הוא לבש את דמותו של חברי משק, אשר בני סיעת השומר הצעיר החיטיטו לשגרו לכינוס הנוער הדימוקראטי (הכפוף לגוש המיזרחי) בפראג. בניגוד חותך להחלטת המיעוט במפלגה.

עמוד-השדרה של הגמל החל רועד למן הגולגולת ועד לעצם הזנב. ליושבי הדב"ש האחת ניראה כאילו הפעם נחצה הג' בול האחרון בהחלט: לא זו בלבד שג' מאיר יערי וחבריו לא סילקו את משה סנה מעמדות ההשפעה, כדרישתם אלא אף שלחו נציג לעיריכיסאו של מרדכי אורן, עיר-מישפטו של רודולף סלאנסקי.

שני אנשים בשני הקצוות השמיעו אני-חה כימעט-קולנית של רוחחה. בצד אחד היה זה יגאל אלון, שנדמה היה כי סוף-סוף יצילנו שכנע את אנשי-הקיבוץ ה"ה הססנים בני-סיעתו, מסוגו של הארון ציו"לינג מעין-חרוד, לוותר על הזירתם ה"מסורתית ולבחור בחיתר-כיבה חדשה. כי

„העולם הזה“ 793, תאריך: 8.1.53

רות, שזילזלו בקהל הרב ואילצוהו לחכות שעה המימה כדי שיוכלו לסיים את חי' לוקי-הדיעות הקולניים ביניהם. אך כי אשר עלו המתאגרפים לטכס הפתיחה, נתגלתה לעין כל התהום העמוקה הרויבצת בין שני האירגונים הפוליטיים: יצחק פר"ג, מנהל של בית"ר, נטל לעצמו את רשות הדיבור (בניגוד להסכם בין שתי האגודות), סילסל כמה מישפטים ברוח ה"ספורט הטהור, הלהיב את הקהל בקוותו להמשך היחסים התקינים בין שתי האגודות.

כאשר הגיש את זר-הפרחים ליוסף וטר"מ, נציגה של הפועל, זכה בתשובה לא-ידידותית ביותר. פתח וטר"מ: „מה ש"אמר כעת פרגר היה בהחלט מיותר, אילו רצה הפועל ביחסים תקינים...“ קריאות בוז האדירות שפרצו מגרונות הקהל הש"תיקו כליל את הנואם, שהמתין חמש דקות וסיים לבסוף במילים שיגרתיות.

„אם לא מיירד — רע.“ עלייתם של המתאגרפים החובבים על הוירה שינתה את מצב-הרוח העגום. תשומת-הלב הוסיבה אל הכפפות העבות, אל הדם העתידי להיש"פך. אכן, היה זה ערב עשיר באכזריות לא פחות מאשר קרבות השוורים בווירט ספרד. ארבעה קרבות נסתיימו בנוק-אאוט ממש, וגרמו שאגות רמות כגון: „ישר לו את הפרצוף!“; „מרח את אפו, יא אברם!“

הבית"רים, שעלו על יריביהם ההססנים, חסכו טירחה רבה משופטי הניקוד וניצחו בצורה משכנעת. גיבורם אותו ערב היה, ללא ספק, אשר בירנבלום, שהופיע מול הכפפה החזקה של הפועל: ישראל מקלר. אשר, שחקן-כדורגל מוכשר, מתאגרף בל-תימנוצח, פסח על העובדה המכרעת ש"יריב כבד ממנו בשישה קילוגרם, ושיכנע את מנהלו להסכים לעריכת הקרב.

בחדר ההלבשה, דקות לפני התחרות, הוא העיר בחיוך: „אינני בקו הכושר. אם לא אגמור אותו מייד, יהיה רע.“

אשר לא טעה. מכה איומה מידו ה"ימנית הוטחה אל סנטרו של מקלר התי"שה כליל את כוחותיו של איש הפועל שלא היה מסוגל עוד למנוע את מפלת הסופית. בתחילת הסיבוב השלישי וה"אחרון הועף מקלר מהזירה. הובל נטול-חושים אל אנשי העזרה הראשונה.

לעומת הפנים הצהולים של הגברים היתה הגובתה של אחת הנשים המעטות אופיינית למין החלש: „רצח!“

אנשים

● כאשר ציינה גולדה מאירסון (מאיר) כי ד"ר בני-ציון הראל הוא הרופא היחיד מבין חברי הכנסת, העיר מישהו כי גם ד"ר משה סנה הוא רופא. השיבה שרתי-העבודה: „סנה הוא רופא למחלות אחרות לגמרי.“

● ברברה פטנוויק, שחקנית ה"ר ליווד שנשאלה איך היא חשה עתה, משחלפה שנה לגירושיה מבעלה רוברט טייילור, השיבה: „החופש הוא טוב, אבל אני הייתי מוכנה לשוב לכלא, בתנאי שיהיה לי חן טוב (טיילור)“. אולם טיילור אינו מאה כל סימנים של געגועים, ומרבה לבלות בחברתן של שחקניות צעירות בהרבה מברברה.